

Predikan

3:e söndagen i Advent, 20111211, Mariakyrkan, Årg 1

Psalmer: 111:- 609:- 707:- 426B:- 103:4-6 KJ

Läsningar: Jes 29:17-21; 1 Kor 4:1-5; Matt 11:2-11

Axel Fors

Nu får det vara nog! Det är rubriken till en av alla de artiklar som skrevs och hade bilden ni fått i handen som illustration.

Bilden är tagen ifjor och kommer från upploppen i Mocambique där människor spontant gav uttryck för att de fått nog av fattigdomen och de ständiga ökningarna av priset på mat.

Tänk på hur mycket pengar ni själva får in på ett år. Hur skulle det vara om 75% av de pengarna går åt för att köpa den mat du behöver för att överleva. Tänk sedan att 20% av pengarna går åt för att kunna ta dig till jobbet eller affären. Tänk så på att det bara är de 5% som du nu har kvar du kan använda till allt annat du behöver. Har du en låg inkomst eller ingen inkomst alls eftersom du t.ex. kan vara arbetslös, jag då är läget såklart ännu värre.

Pojkens min på bilden är befogad. Så här är det i Mocambique, samtidigt som Europa har överskott på mat och gör om maten till etanolbränsle, som går att sälja dyrt inom Europa, medan andra svälter.

Varför säger jag det här? Jo, därför att tredje söndagen i advent är präglad av botpredikanten Johannes döparen. Med honom slår adventstidens *bättringsmotiv* igenom på allvar. I evangeliet vi hört citerar Jesus vad Gud själv säger genom profeten Malaki: *Se, jag sänder min budbärare före dig, han skall bereda vägen för dig.* Idag har vi kommit hit till kyrkan för att se *hur* Johannes vill bereda plats för Jesus i *våra* liv. Då måste vi också ta Jesu fråga i evangeliet på allvar: *”Vad gick ni hit för att se? Ett strå som vajar för vinden? En som bara stryker er med hårs?”* Nej, det var det inte. Johannes vill bereda plats för Jesus i våra liv genom att vara en utmaning till våra liv. En utmaning att mitt i julstressen inte låta oss *styras* av konsumtion och lyx, för då leder våra liv alldeles fel, in i döden, när det visar sig att tomheten i livet inte kunde fyllas med materiella saker eller gömmas undan med nöjen. En utmaning att mitt i julstressen låta *Jesus* bli centrum för mitt julfirande.

Nu får det vara nog! Det måste det vara om Jesus ska kunna bli centrum. Nu får det vara nog! Med krig, våld, konflikter, miljöförstöring, orättvisor, svält, mobbing, utanförskap, förnedring, sexhandel, våra mörka tankar, vår hämndlystnad, vår egoism, likgiltigheten, undanflykterna, ansvarslösheten... det är hemskt hur lång jag skulle kunna göra den här listan! Men Johannes kommer med ett trösterikt och hoppfullt budskap trots allt, när han kommer med sina uppmaningar:

Låt det mörka få ta allt mindre plats, i ditt liv och i världen. Låt istället Gud få ta mer plats! Låt istället Jesus komma och få *stanna kvar* hos dig, också i vardagen!

För nu får det vara nog!

I. Nu får det vara nog- därför är det viktigt att leva annorlunda

När vi ser på bilden med pojken i Mocambique är det lätt att känna: Vad kan *jag* göra åt den här långa listan av elände? Hur ska jag kunna hjälpa killen i Mocambique? Min lilla röst spelar väl ingen roll?

Och i evangeliet hör vi hur till och med den förut så karismatiske och myndige Johannes börjar tvivla och känna sig liten och obetydlig, där han sitter fängslad, som en följd av sitt ständiga upprepande av budskapet: "Nu får det vara nog!" Ett öde många, världen över, delar med honom.

Men kanske är det för att vi känner så, ganska ofta, som den här bilden på pojken i Mocambique är så viktig. För den stund en sån här bild *inte* längre gör ont i hjärtat på oss, då har vi förlorat oss själva. Det är då vi förlorat innebörden av vad det innebär att just *du* är skapad till Guds avbild, med möjlighet att använda din kreativitet, din tanke, din bön och din kraft för att göra en framtid för dina medmänniskor möjlig. Gud har skapat dig till sin avbild för att du ska se att du inte är så liten som du själv tror! Den stund en sådan här bild *inte* gör ont i hjärtat på oss är risken därför också stor att vi håller på att tappa bort Jesus ur våra liv. Då är platsen i våra liv, som borde fått vara förberedd för Jesus, fylld med en sån massa självvisk och likgiltig bråte att vi förlorat förmågan till att bry oss om både Gud och våra medmänniskor.

Vi ser på Johannes. Tanken på alla människor som far illa och går vilse utan Gud i sina liv, gör *fortfarande* ont i Johannes, t.o.m. där han sitter, till synes maktlös, i sitt fängelse. För alla dessa människors skull, och för att verkligen förvissa sig om att hans kamp för dem inte varit förgäves, hör vi hur han skickar bud till Jesus. Och Jesus visar hur det, att bereda plats för honom i sitt liv, att bereda plats för honom i de sammanhang man befinner sig i, *aldrig* är meningslöst, hur små vi än kan känna oss. För där Jesus får plats, där händer det saker!

Därför det är *viktigt* att den här bilden på pojken och orättvisan i världen *får* göra ont i våra liv. Att vi inte gömmer oss för den, bara för att den verklighet bilden skildrar är jobbig att tänka på. Bara genom att *du* förstår vad det handlar om, påverkar det andra runt omkring dig, både de du har nära dig *och* människor i maktposition. Om det gör ont i *dig*, påverkar det även den som försöker gömma den här verkligheten bakom en så stor dimridå som möjligt.

Om det gör ont i *dig*, kan den som lever enbart för sitt eget bästa få sina blinda ögon öppnade för Guds vilja med våra liv. Om det gör ont i *dig*, tänds din längtan efter att göra det du kan, *både* för de människor du har nära dig *och* de som finns långt bort. Det är *viktigt* att det får göra ont. För det är precis så som Martin Luther King sa en gång: ”Tragedin är inte de onda människornas brutalitet utan de goda människornas tystnad”.

Till och med Johannes fråga i tvivlets mörker beredde plats för Jesus, för 2000 år sedan, men också *idag*, när *vi* har fått höra hans fråga och Jesu svar! Att inte ge sig, trots att vi känner oss små, det är att leva annorlunda. Det är så Kristi tjänare lever, genom att vara annorlunda. Vi, Kristi tjänare, behöver inte oro oss för vad andra runt omkring ska tänka om vi inte gör som alla andra och vågar gå mot strömmen. Vi, Kristi tjänare, behöver inte bygga vårt liv enbart på våra egna krafter. Vi hörde hur Paulus skriver: *...mig är det likgiltigt om ni eller någon mänsklig domstol dömer mig. Inte heller dömer jag mig själv. ... Den som dömer mig är Herren.*

Det är Herren Gud som ger oss, och varje människa, livet. Det är Herren Gud som vill att vi, som hans avbilder, ska leva nära honom. Det är hans vilja vi är satta att tjäna. Gud stryker oss inte alltid medhårs. Det gör Johannes oss uppmärksamma på. Det som är ont, i världen och i våra liv måste dömas och förintas, för att Gud Fader, genom sin Son Jesus ska få födas, och kunna bo, i våra liv och göra skillnad där - alltså göra oss annorlunda.

Det är annorlunda att vara kristen, eftersom vi genom att hela tiden söka omvändelse, förlåtelse och nytt liv mitt i allt som verkar dött, får en helt annan syn på livet och har en helt annan världsbild. En syn och en världsbild som inkluderar en god, helig och rättvis Gud, som bryr sig om den minste, den oskyldige och förtryckte. En Gud som *bryr sig om dig, vill ta bort ditt mörker och vill använda dig.* Att leva annorlunda är nyckeln till ett mänskligt liv med mening. Och det är inte direkt svårt att leva annorlunda i ett samhälle som vårt. Att bry sig om Gud, att be, fira gudstjänst och ta emot nattvard för att kunna möta medmänniskan, redan det är annorlunda och till och med provocerande!

II. Nu får det vara nog – därför är det viktigt att leva som den som skall komma

Är du den som skall komma? Det är Johannes döparens fråga till Jesus. Men egentligen är det en fråga till dig och mig. Vi är Kristi tjänare, hörde vi, förvaltare av Guds hemligheter. Frågan är till dig och mig eftersom det är vi kristna som idag är *Kristi kropp* i världen, hans händer och fötter. Ni vet kanske hur aposteln Paulus, som skrivit episteln idag, innan han blev kristen, förföljde de kristna frenetiskt. Men på väg för att förfölja de kristna i Damaskus möter han den uppståndne Jesus i en syn, och Jesus säger till honom: *...varför förföljer du mig?* Inte: Varför förföljer du mina lärjungar? Utan: Varför förföljer du *mig*? Det får Paulus att förstå att den som döps och blir kristen har blivit *Kristi kropp* i världen.

Vi är Jesu händer och fötter. Johannes fråga till Jesus är därför en fråga till dig och mig: *Är du den som skall komma?* Är **du** den som skall komma till en annan människa idag? Är du den som med **ditt** medlidande gör världen uppmärksam på att lösningar finns för alla människor, till och med en lösning på dödens gåta? Behåller vi, i våra hjärtan, barnets självklara längtan efter fred när vi växer upp? Fred och liv är nämligen ingen naiv önskedröm utan en reell

möjlighet, bara vi inte ger upp och låter smärtan i hjärtat försvinna. Så länge smärtan är där, **är också Jesus där**, han som skall komma som Fredsfursten, vart han än får plats, så som profeten Jesaja skriver och som vi fortfarande hör när vi firar julnattens gudstjänster. Så lever nämligen Kristi kropp, med medlidande.

Salig är den som inte kommer på fall för min skull, säger Jesus. Lycklig är den som *för Jesu skull* och *med Jesu hjälp* lever hans medlidande i världen. Det är en viktig uppgift som kristen.

Vi är Kristi kropp. Idag hör vi vad som händer när Kristi kropp går omkring i världen: *blinda ser och lama går, spetälska blir rena och döva hör, döda står upp och fattiga får ett glädjebud*. Eftersom vi är Kristi kropp handlar inte det Jesus gör om något han gjorde för tvåtusen år sedan. Det handlar om det som Jesus, tack vare den helige Ande, gör genom oss *idag!* Då kan alla se att Jesus är den som ska komma! Då kan alla se att Jesus faktiskt är den som *kommer* till oss varje dag, på nytt och på nytt, med ny kraft, med ny mening och med nytt hopp om livet. Den som ser sitt liv i ljuset av evangeliet om Jesus, och därför handlar i tro, kan utföra saker som får större betydelse än vad någon trodde var möjligt! Små handlingar, som att t.ex. som Johannes, ställa en fråga mitt i sitt tvivel, en fråga som tack vare tron *fortfarande* hjälper människor vidare på vägen genom det kristna livet.

III. Nu får det vara nog – därför är det viktigt att Jesus faktiskt är här för att ge oss kraft
Profeten Jesaja skriver: *De förtryckta skall ständigt glädjas över Herren, de fattigaste jubla över Israels Helige*. Det är hoppfulla ord till oss. Till oss som så ofta känner oss små och maktlösa i vårt mörker, precis som Johannes. Till oss som så ofta inte klarar av det som vi önskar att vi kunde göra. Till oss som ser att uppgiften som kristen är enorm men krafterna få. Till oss som med ord och handlingar ibland bryter ner snarare än bygger upp. *De förtryckta skall ständigt glädjas över Herren, de fattigaste jubla över Israels Helige*.

Vi vet att vi är fattiga på krafter om vi försöker klara allt själva, om vi försöker göra skillnad själva, om vi lider alldeles själva. Men Israels Helige, Jesus Kristus, kommer till oss. Han *kommer* för att vi som var blinda för allt utom vårt eget ska kunna se både Gud och våra medmänniskor. Han *ger* oss kraften på nytt. Han *bär* oss när vi inte orkar. Han *låter* oss bli hopp för varandra. Han *behåller* oss nära sig själv genom att möta oss i bönen och nattvarden. Han *för* oss allt närmare Gud. Han *uppväcker* oss från de döda.

Sådan är Jesus! Och han kommer för att få födas i ditt hjärta, för att förvandla världen och ge den ett hopp, inifrån, från ditt hjärta och utåt!

Därför är Hoppet är aldrig borta, inte ens för pojken på bilden. *De förtryckta skall ständigt glädjas över Herren, de fattigaste jubla över Israels Helige*. Jesus är här, vi får vara här tillsammans med honom, för att vara ett levande bevis på hoppet om en bättre värld lever. Hoppet om en bättre värld både här och nu och en i evigheten.

Låt därför Jesus komma till dina medmänniskor, till pojken på bilden, genom dig. Ett sätt att göra det är att vända på bilden och kanske följa uppmaningen på baksidan!

För nu får det vara nog!

Ära vare Fadern och Sonen och den helige Ande. Såsom det var av begynnelsen, nu är och skall vara, från evighet till evighet. Amen.

BETALA 60 KR TACK

**Betala genom att SMS:a
SEXTIO till 72950**

Svenska kyrkan
INTERNATIONELLT ARBETE